

2den Valgtreds (Klausen), om et midlertidigt Tilskud paa 100,000 Kr. til Rjøbenhavns Kommune til Lønningstillæg for Lærere og Lærerinder ved Rjøbenhavns Kommunestoler, hvilket Forslag jeg ikke kan anbefale. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale mig om lignende Forslag og skal derfor ikke her komme dybere ind paa Sagen; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at ved Skolelovsforslaget, som det blev forelagt i Fjor, har jeg erkendt — og det har jo vundet Tilslutning baade i dette Ting og i det andet Ting — at, naar der bliver Spørgsmaal om betydelige Ofre fra Statskassens Side til Skolevæsenet uden for Rjøbenhavn, saaledes at disse Ofre ikke blot blive Lønningforbedringer til enkelte Lærere, men blive en Ophjælpning af hele Skolevæsenet uden for Rjøbenhavn, er der ingen Grund til at gaa Rjøbenhavn forbi. Men saa længe det kun drejer sig om at give nogle Tilskud til de enkelte Lønninger, med hvis Fastsættelse Ministeriet har en vis Kontrol, finder jeg ikke Anledning til at give noget særligt Tilskud til Rjøbenhavns Kommune, der, som oftere omtalt her i Salen, staar ganske selvstændig med Hensyn til Fastsættelse af Lønningernes Størrelse, idet Staten ikke øver nogen som helst Kontrol i saa Henseende. Jeg kan derfor ikke anbefale Forslagets Bedtagelse.

Naar Udvalget i Betæntningens Nr. 195 har taget et vist Forbehold med Hensyn til Bevillingen til Marinemaler Locher, et Forbehold, der gaar ud paa, at Bevillingen tiltrædes under den bestemte Forudsætning, at hverken Uddannelsen eller de ebentuelv udbannede Elever paatræve yderligere Bevillinger fra Statskassens Side, kan jeg slutte mig til dette Forbehold, idet jeg gaar ud fra, at det skal forstaaes saaledes, at man ønsker at staa ganske frit over for Bevillinger af denne Art. — Der findes dernæst under Nr. 4 uden for Listen et Vædringsforslag af det ærede Medlem for Maribo Amt's 2den Valgtreds (Johannsen) om et Beløb af 10,000 Kr. til Anstættelse og Indjættelse af et Varmeapparat i Stiftskirken i Maribo. Den ærede Forslagsstiller motiverede sit Forslag ved, at der nu forelaa et Overslag, efter hvilket Varmeapparatet vilde kunne indlægges for dette Beløb af 10,000 Kr. Jeg maa dog tage det bestemte Forbehold, at dette Overslag ogsaa vil kunne approberes af Ministeriet; men idet jeg forudsætter, at Ministeriet vil kunne gaa ind derpaa, skal jeg i øvrigt erklære mig meget rede til at søge at fremme denne Sag og til at forhandle med Finansudvalget mellem anden og tredje Behandling om denne Bevilling, idet der tidligere fra

Kultusministeriets Side har været udtalt en varm Interesse for at komme Maribo til Hjælp ved Anbringelsen af dette Varmeapparat. Det erkendes, at Maribo Kommune er saa stærkt behæftet med Gæld og liber under saa store Skatter, at den ikke uden Vanskelighed vil kunne overkomme at bære de forøgede Udgifter, som dette Varmeapparat vilde medføre for Kommunen, hvis den selv skulde betale det. Men hidtil er det strandet paa, at man fra Finansministeriets Side har fundet, at Oven af 9de Marts 1893 egentlig ikke hjemlede Kommunerne nogen Forventning om, at Staten skulde overtage nogen Del af disse Udgifter. Man har ment, at dette vilde kunne føre til for vidtgaaende Konsekvenser. Jeg vil dog haabe, at det vil kunne lykkes ved videre Forhandling med Finansministeriet at saa dette til at forandre sin Anskuelse i dette Tilfælde, idet det er min Mening, at hvor det drejer sig om en monumental Kirke af en saa betydelig Størrelse som denne, har det heller ikke været Lovens Mening at afstære Kommunerne fra at saa en Understøttelse af Staten. Det vil altsaa bero paa nærmere Overvejelse og paa Aftaler med Finansudvalget, om jeg vil kunne støtte dette Forslag; paa dette Stadium vil jeg jo ikke kunne anbefale det.

Jeg gaar dernæst over til Vædringsforslag under § 21 vedrørende de særlige Fonds, og jeg maa da her først i Anledning af Vædringsforslagene Nr. 91 og 93 udtale min Beklagelse af, at det ikke er lykkedes mig at saa Udvalget til at gaa ind paa Opretelsen af et normeret Professoreat i Geografi. Forslaget har været fremme før, og jeg skal derfor kun henvise til, hvad jeg tidligere har anført til Forsvar herfor. Jeg skal ganske vist bekræfte, hvad den ærede Ordfører udtalte; at Sagen ikke har nogen økonomisk Betydning for den paagældende selv; han faar ikke nogen højere Lønning, og han har allerede Pensioneret. Det er, om jeg saa maa sige, kun et rent Etikettespørgsmaal, ikke for hans eget Vedkommende, men kun for hans Fags Vedkommende, idet det virkelig ikke kan overjes, at Geografien som Fag bliver noget stiftmoderlig behandlet, saa længe det ikke respekteres som et ordinært Værefag. Den ærede Ordfører anførte, at man ikke kunde betragte Geografien som et selvstændigt Fag. Jeg tror, at det vil kunne gøres gældende med Hensyn til de fleste Værefag ved Universitetet, at de ikke ere fuldstændig selvstændige, men alle støtte sig mere eller mindre paa andre Videnskaber. Se vi saaledes hen til Medicinen, støtter den sig paa Fysiken, Kemien, Zoologien, Bota-